

БОГОСЛОВЉЕ

ИЗДАЈЕ
ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ
У БЕОГРАДУ

Година XXXI (XLV)

1987.

Свеска 2

IN MEMORIAM

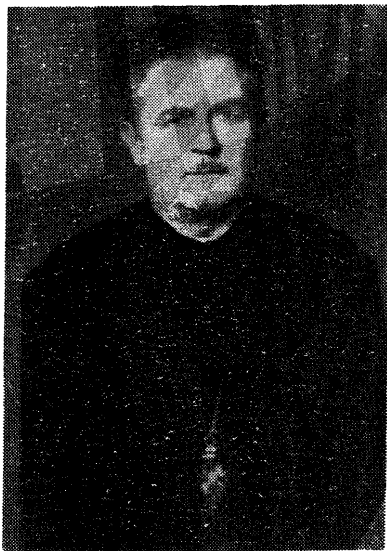
† Протојереј-ставрофор
Др ДИМИТРИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ
редовни професор Богословског факултета

Позвао је Господ к себи још једног свог верног слугу, протојереја-ставрофора др Димитрија Димитријевића, професора Богословског факултета Српске Православне Цркве.

Покојни проф. Димитријевић родио се у Врању 1907. године, од оца Атанасија и мајке Теодоре. Његов деда Димитрије, као комитски војвода, са својом четом ратовао је против Турака у околини Куманова, одакле је пребегао у Врање, после ослобођења тих крајева. Димитријевић је основну школу завршио у Владичином Хану, где му је отац службовао, а гимназију у Врању. У Призренску богословију уписао се 1923, и исту завршио 1928. године. Пошто је био изузетно добар ђак одмах је упућен на студије у Старокатолички факултет у Берну, а 1931. студије је наставио на Богословском факултету Београдског универзитета, где је дипломирао 1933. године.

Пре рата је краће време био суплент у Богословији у Сремским Карловцима, а више година радио је као професор веронауке у београдским гимназијама, где му је после рата силом прилика престала служба; кратко време током рата био је парохијски свештеник у Петници код Ваљева.

У ђаконски и јерејски чин покојни професор Димитријевић рукоположен је 1936, а за протојереја произведен је 1948. године. Крстоносни — ставрофорни прота постао је 1942. године.

Смисао за научни рад професор Димитријевић показивао је још у току студија на Богословском факултету, када је као члан редакционог одбора сарађивао у часопису „Светосавље“, које је издавало Студентско удружење, а био је и управник интерната нашег Факултета на Косанчићевом венцу, код Народне библиотеке (обе зграде су уништене за време рата). Ратне године Димитријевић је искористио за бављење научним радом у области Апологетике и већ је 1945. одбранио докторски рад на тему „Порекло првога живота са научног, философског и религијског гледишта“. Убрзо после докторирања изабран је и постављен за доцента Богословског факултета, за предмет Хришћанска етика, који је као ванредни и касније редовни професор предавао не само до пензионисања 1975, већ, због потребе Факултета, све до своје смрти.

Активност професора Димитријевића на Факултету, поред богатог научног рада, о чему сведочи његова објављена библиографија (у претходном броју „Богословља“), одвијала се, како је сам тврдио, у два правца: спремање подмлатка не само за научни рад на Факултету него и за разне друге одговорне послове у Цркви и рад на пољу екуменизма; међуцрквеним односима усмереним ка постизању јединства међу Хришћанским Црквама. Његов допринос на оспособљавању младих људи за важне задатке Цркве био је заиста велики. Испословао је постдипломске студије у иностранству једном садашњем митрополиту и неколиким епископима Српске Цркве, већем броју професора Факултета, међу којима је и писац ових редова, и виших црквених службеника, а његова екуменска активност ће можда тек у будућности показати своје плодове.

Професор др Димитријевић упокојио се у Господу 23. новембра 1987. Савет професора Факултета одржао је тим поводом комеморативну седницу. После молитве Господу за покој душе, чланови Савета су износили своја сећања и запажања карактеристична за преминулог Професора. Опште је мишљење да је покојни професор Димитријевић био врло савестан и узоран професор и педагог, који је читав свој живот посветио Српској Цркви и њеном Богословском факултету. Својом скромношћу, ћутљивошћу и марљивошћу у раду и читавим животом потврђивао је науку коју је бројним генерацијама младих теолога предавао.

Професор др Димитријевић упокојио се у години својих великих јубилеја: 51. години свештеничке службе, 40. години рада на Факултету и 80. годин свог земаљског живота. Богословски факултет је те значајне датуме обележио објављивањем у последњем броју „Богословља“ (бр. 1. за 1987. годину) његове *Библиографије*, коју је Покојник дочекао и да види. Смрт његова наступила је после врло кратке болести.

Опело у Цркви Св. Николе на Новом гробљу у Београду извршио је, у присуству Његове Светости Патријарха Германа, Епископ врањски Сава, члан Св. Архијерејског Синода; певао је Хор ступената. У име Факултета од покојника се опростио декан протосинђел др Иринеј Буловић; у име школских другова из богословије прота Василије Перовић, а у име студената Јован Мићовић.

Прибислав Симић